

פרשת דברים

בס"ד. משיחת ד' מנחם-אב ה'תש"מ – להתלמידים והתלמידות שיחיו –

הנחה פרטית בלתי מוגה

הגמרא פוסקת שכשלומדים בתורה על בית-המקדש, אומר הקב"ה שזה נחשב כמו בניין בית-המקדש. הלימוד מכין את הדרך, ומזרז את בניית בית-המקדש. יש גם דין בתורה, וזוהי הלכה, בהלכות בית הבחירה - כך נקרא בית-המקדש בהרבה פסוקים, "המקום אשר יבחר ה'". כך מכנה גם הרמב"ם את הפרקים הראשונים שעוסקים בבית-המקדש ובקרבתו, לא כמו הפרקים הבאים שנקראים "הלכות כלי המקדש" וכדומה, אלא הוא מכנה אותם - "הלכות בית הבחירה".

בבחירת השם הזה יש הבהרה והלכה: כשבית-המקדש נקרא בית שהקב"ה בחר, הרי מובן שלפני הבחירה עדיין לא היה ברור מה יהיה המיקום של הבית. במלים אחרות, זה היה יכול להיות גם במקום אחר. עם זאת, הרמב"ם עצמו אומר שהמקום של בית-המקדש היה מקום מיוחד. עוד לפני שדוד המלך בא וקנה אותו. זה היה המקום שבו אברהם אבינו בנה מזבח; ושם היתה עקידת יצחק. ועוד לפני כן, זה היה המקום שבו נח הקריב קרבן על המזבח, כדי שלעולם יהיה קיום ולא יהיו בו עוד עניינים כמו המבול. ועוד לפני כן, זה היה המקום שבו קין והבל הקריבו את הקרבנות שלהם. ועוד לפני כן, שם הקריב קרבן אדם הראשון. ויותר מזה: מן האדמה במקום הזה הוא נברא.

למרות זאת, אומרים שזה נקרא 'בית הבחירה', מקום שבחרו בו – זה היה יכול להיות גם במקום אחר. אבל אין מקום לשאלה: הרמב"ם עצמו אומר שבמקום זה היו לפני כן הרבה מזבחות. וזה היה בגלל שאדם הראשון - וממילא גם בניו, וגם נח, ואברהם - היו נביאים וידעו שכעבור זמן רב זה יהיה המקום שהקב"ה יבחר לבנות בו את המקדש והמזבח. וזה הניע אותם לבנות שם את המזבחות שלהם, ששם היה המקדש האישי שלהם. אם כן, הבחירה שלהם במקום זה באה כתוצאה מכך שבו בחר ה' לבנות בו את בית הבחירה.

בעצם, אנחנו מוכרחים לומר כך, שהרי המשכן היה בהתחלה במדבר, לא במקום שבו נבנה אחר כך בית-המקדש. ולמרות זאת היתה במשכן השראת השכינה, ושם התגלה הקב"ה, עם כל הניסים שהיו קשורים במקדש ובמשכן.

ומכאן נלמדת הוראה לכל יהודי לגבי תפקידו. ניתנה לו הבחירה, שהוא יבחר להפוך את חלקו בעולם - ואת כל מעשיו - למקום קדוש עבור הקב"ה. מקום שהקב"ה אומר שהוא "בית זבול", מקום שהקב"ה שוכן בו. ואפילו כשיהודי נמצא בגלות; או שהוא נמצא בארץ ישראל, אבל לא במקום של בית-המקדש; או אפילו כשיהודי נמצא על הר הבית, אבל בזמן שהר הבית עצמו נמצא בגלות.

למרות זאת, הקב"ה נותן לו את הכוח לעשות מזה 'בית הבחירה' - לבחור כל פעולה שלו כך שייעשה ממנה בית-מקדש לקב"ה, על ידי שהוא לומד תורה ומקיים מצוות, ומוודא שכל דבר שהוא עושה, נעשה לשם שמים. ואז הקב"ה בוחר לשכון שם כל עוד אנחנו נמצאים בגלות.

פרשת דברים

וזה מזרז עוד יותר את הזמן המיוחל, כשבקרוב ממש ניקח איתנו את כל ה'מקדשי מעט', בתי-המקדש הקטנים, ונעביר את כולם לארץ ישראל, כשתבוא הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, ש"יבנה בית המקדש במקומו" דוקא. הוא יבנה את בית המקדש במקום שבו עמד המקדש של דוד ושלמה בנו.

וכל זה יהיה במהרה בימינו, מכיון שיהודים בכלל, וילדים יהודיים במיוחד, יתנהגו באופן שכל פעולה שלהם תהפוך למקדש מעט. וכולנו ביחד מביאים לבניין בית הבחירה, ומתאספים שם, במהרה בימינו ממש.